

[Tove Jørgensen]

et må lave, og hvad vagtværnene må lave, og det må indgå i de drøftelser, der skal finde sted i morgen. Det, jeg gerne vil høre ministeren om, er altså, om man går ind for denne klare adskillelse af opgaverne. Det forstod jeg på ministerens svar i sidste uge.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg synes stadig, vi kommer ind på mange emner, som ikke direkte vedrører spørgsmålenes formulering. Nu fører fru Ebba Strange det spørgsmål ind, om der ikke foreligger en klar favorisering af dette ene vagtselskab; det kunne jo være et erhvervspolitisk spørgsmål, om jeg så må sige. Det er vel ikke det, der har været formålet med det spørgsmål, vi diskuterer her.

Der spørges, om man vil ophæve samarbejdet med dette selskab. Jeg vil bare hertil svare, at det altså kun er dette ene selskab, der har været disse aftaler med, men mig bekendt er det vel også det eneste – jeg kan tage fejl – som har en virkelig stab af uddannede vægttere. Det skal man vist også se på, når man vurderer, hvem det er rimeligt at etablere et samarbejde med.

Endvidere ønsker fru Ebba Strange, at retsudvalget får en nærmere redegørelse for mødet i morgen. Der er til mødet indkaldt en række organisationer, og jeg formoder, at vi, i det omfang organisationerne finder frem til nogle retningslinjer, som må siges at være rimelige eller acceptable for dem, skal kunne orientere retsudvalget om dette resultat. I øvrigt har retsudvalget jo også adgang til at kalde mig i et samråd, hvis man vil dette, men jeg ved ikke, om det er den endelige eller den første af en række forhandlinger. Jeg synes nok, jeg må tage det forbehold, at det må være resultatet af forhandlingerne, vi orienterer om.

Hr. Bernhard Baunsgaard spørger igen, om jeg vil overveje at offentliggøre for retsudvalget – og det vil sige offentliggøre for pressen, da det meste materiale, der offentliggøres, er tilgængeligt for pressen – hvilke polititjenestemænd det drejer sig om. Det skal jeg nærmere overveje. Det kan jeg ikke her på stående fod give noget svar på.

Jeg synes, fru Tove Jørgensen taler om ting, også om overgreb fra en række vagtværns side. Jeg har hidtil i besvarelsen af dette spørgsmål talt om det samarbejde, der

har været mellem Securitas og politiet, og der har, så vidt jeg ved, ikke her været tale om nogen retssager eller nogen optræden, som man ikke fra befolkningens side har været tilfreds med. Men dermed tror jeg vi kommer ind på et andet emne, som vist kommer i det næste spørgsmål igen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

8) Til *justitsministeren* af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Foreligger der tilladelser til, at ansatte i ISS-selskabet Securitas bærer våben, og hvornår og til hvor mange våben er de givet, og er det med politiets og justitsministeriets tilladelse, hvis selskabet har flere våben, end eventuelle tidligere tilladelser indebærer?«

(Spm. nr. 344).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge dagbladet Information den 8. december 1978 bærer 1200 Securitas-vægttere gummiknipler, og nogle bærer såvel skydevåben som gummiknipler, skønt det ikke er tilladt medlemmer af private vagtselskaber at bære våben.

Tidligere justitsminister Erling Jensen har i et svar den 7. august til folketingsmedlem Ib Christensen, DR, sagt, »at ansatte i private vagtkorps m. v. ikke til brug ved udførelsen af arbejdet kan få tilladelse til at erhverve eller besidde skydevåben, knipler eller andre genstande eller stoffer, som er omfattet af våbenloven«.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Når fru Tove Jørgensen i dette spørgsmål spørger, om der foreligger tilladelser til, at ansatte i ISS-selskabet Securitas bærer våben, kan jeg svare klart nej, når det drejer sig om skydevåben. Securitas har ikke tilladelse til at lade personalet bære skydevåben under udøvelsen af dets vægtergerning.

Hvad angår gummiknipler, kan jeg oplyse, at selskabet siden begyndelsen af dette århundrede med politiets kendskab og tilladelse har haft og stadig har et antal knipler til rådighed til brug under opgaver med vagtpatruljer.